

तीषसहलुभरूपरिषः । (४८/२३४०)

तकारादावार्धधातुके इषु सह लुभ रुष रिष इत्येतेभ्यो^१ वा इडागमो भवति । इषु – एष्टा, एषिता । ‘इषु इच्छायाम्’ (धा. पा. १६५२) इत्यस्यायं विकल्प इष्टते । यस्तु ‘इष गतौ’ (धा. पा. ११२८) इति दैवादिकः, तस्य प्रेषिता, प्रेषितव्यम् इति नित्यं भवति । ^२योऽपि ‘इष आभीक्ष्ये’ (धा. पा. १५२६) इति क्र्यादौ पठचते, तस्यायेवमेव । तदर्थमेव ‘तीषसह’ इति सूत्रे केचित् उदितमिषं पठन्ति । सह – सोडा, सहिता । लुभ – लोब्धा, लोभिता । रुष – रोष्टा, रोषिता । रिष – रेष्टा, रेषिता । तीति किम् ? ^३एषिष्यति ॥

सर्वावन्तर्धभ्रस्जदम्भुशिस्त्वयूर्णभरज्ञपिसनाम् । (४०/२६१८)

इवन्तानां धातूनाम्, ऋधु भ्रस्ज दम्भु शि स्व यु ऊर्ण भर ज्ञपि सन् इत्येतेषां च सनि वा इडागमो भवति । इवन्तानाम्^४–दिवेविषति, दुद्यूषति । सिसेविषति, सुस्यूषति । ऋधु–अर्दधिषति, ^५ईत्संति । भ्रस्ज–बिभ्रज्जिषति, बिभ्रक्षति, बिभर्जिषति, बिभर्क्षति । दम्भु – दिवम्भिषति, धिषति, धीप्सति । शि – उच्छ्लश्रयिषति, उच्छ्लश्रीषति । स्व – सिस्वविषति, सुस्वूर्षति । यु – यियविषति, युग्मूषति । ऊर्ण – प्रोणुनविषति, प्रोणुतुविषति, प्रोणुनूषति । भर इति भूज् इत्येतस्य भौवादिकस्य ग्रहणम्, शपा निर्देशात् । बिभरिषति, बुभूर्षति । ज्ञपि – ज्ञपयिषति, ज्ञीप्सति । सन् – सिसनिषति, सिषासति ।

केचिदत्र ‘भरज्ञपिसनितनिपतिदिर्द्राणाम्’ इति पठन्ति । तनि – तितनिषति, तितंसति, तितांसति । पति – पिपतिषति, पित्सति । दिर्द्रा – दिवरिद्रिषति, दिवरिद्रासति । सनि इति किम् ? देविता । भ्रष्टा ॥

किलशः क्त्वानिष्ठयोः । (५०/३०४०)

किलशः ‘क्त्वानिष्ठयोः वा इडागमो भवति । किलष्ट्वा, किलशित्वा । किलष्टः, किलशितः । किलष्टवान्, किलशितवान् । ‘किलशू विबाधने’ (धा. पा. १५२३) इत्यस्य क्त्वायां विकल्पः सिद्ध एव, निष्ठायां ^७तु ‘यस्य विभाषा’ (७. २. १५/३०२५) इति प्रतिषेधः प्राप्नोति । ‘किलश उपतापे’ (धा. पा. ११६२) इत्येतस्य तु क्त्वायां निष्ठायां च नित्यमिडागमः प्राप्नोति, तदर्थं क्त्वाग्रहणं क्रियते ॥

पूडश्च । (५१/३०५०)

पूडश्च ^८क्त्वानिष्ठयोर्वा इडागमो ^९भवति । पूत्वा, पवित्वा । ^{१०}सोमोऽतिपूतः, ^{११}सोमोऽतिपवितः । पूतवान्, पवितवान् । ^{१२}‘श्रुकः किति’ (७. २. ११/२३८१) इति प्रतिषेधे प्राप्ते विकल्पो विधीयते ॥

1. धातुभ्यः इत्यधिकम् क. 2. यस्तु क. 3. एषिष्यते व. क. इ. ई, एष्यति ह. 4. दिवु इत्यधिकम् व. 5. इत्संति क. 6. उत्तरयोः इत्यधिकम् क, धातोः इत्यधिकम् व. ई. 7. तु नास्ति क. 8. धातोः इत्यधिकम् क. ई. 9. प्राप्नोति क. 10-11. सोमो नास्ति क. व. ह. 12. वाक्यमिदं नास्ति क. व. ह.